

Una bandera que brindem als partits:

"Que el fi de la lluita no sia la victòria, sinó la millora".

Joubert

UM 11207.

Val 15 cèntims

Correspondència: Francesc Montsalvatge, 18.—OLOT

Una candidatura fantasma

La tragèdia més gran que pot sofrir un individu, i com ell una determinada col·lectivitat, és l'haver de lluitar per un ideal inconsistent, sense contingut real ni probabilitats de triomf.

El paper d'aquests individus, d'aquestes col·lectivitats, en el món, és tot ell ple d'una tragicomicitat quixotesca. Són com l'heroi de la Manxa, que imbuït per unes fal·leres que ja no eren del seu temps, no féu res més que escampar la hilaritat i el ridícul a l'entorn seu.

Aquesta petita divagació ens l'ha suggerida l'anunci d'una candidatura — la més audaç tanmateix — que també lluitarà en les properes eleccions. I diem la més audaç perquè es necessita empenta, per no dir-ho altrament, per a presentar-se davant la societat d'avui vestit a l'estil dels *hidalgos* de l'Edat Mitjana, disposat a defensar coses i institucions que no tenen defensa possible i amb el pretext de «venjar uns agravis» que sols existeixen en la ment febroenca d'aquests nous *cavallers* i de l'amaçona que els acompanya.

Candidatura espectral, d'ultratomba, aquesta que comentem. Candidatura que sembla treta de la fossa comú de qualsevol cementiri i a la qual no li resta cap més destí que el d'entornar-se'n altra vegada entre la pau dels morts. El capellà que portaven (i que a última hora s'han decidit a treure no sabem per què), els venia que ni pintat, doncs hauria pogut ajudar-los a bé morir.

Candidatura anarquista, la F. A. I. de la dreta, aquesta que avui se'ns presenta hipòcritament disfressada amb el nom de «Defensa Agrària», disposada, si reexís, a fer ressucitar totes les abjeccions i corrupteles d'un règim que no tornarà mai més.

Candidatura xaruga, composta de cinc fantasmes als quals és mentida interessin ni la religió ni l'ordre que diuen defensar, sinó l'estat de privilegi, d'obscurantisme inquisitorial a l'ombra del qual, temps era temps, vivien i medraven...

No havem sentit, ni probablement sentirem tampoc, amb quins termes fa la propaganda electoral aquesta candidatura fantasma, però els podem suposar. Oratòria tronada, amb aquella olor de resclosit que fan els trastos vells quan se'ls desenterra de les golfes, i amb aquell soroll d'esquerdat de totes les coses que es donen per inservibles. Oratòria anacrònica, que no ha de trobar ressó en el cor ni el cervell de cap auditori, a no ésser que els morts del segle catorze la poguessin oir...

Olot, i amb ella tota la circumscripció gironina, ja sap com ha de portar-se davant d'aquesta candidatura espectral. Els vots que ella pugui tenir no ens donen cap angúnia. No fa cap gràcia a ningú, en ple segle XX, la possibilitat de recular un mil·leni en la vida del nostre poble...

COMMEMORACIO DEL CENTERARI DE LA RENAIXENÇA CATALANA
A LA REPUBLICA ARGENTINA

Una conferència de Francesc M. Masferrer

En un excel·lent extraordinari, dedicat a la commemoració del Centenari de la Renaixença Catalana, la notable revista «Catalunya», de Buenos Aires, recull, fragmentàriament, una conferència del nostre dilecte amic, el coneixement de la qual creiem ha d'ésser un motiu de satisfacció pels nostres lectors.

...Ara fa cent anys, que un fill de Catalunya—tambè com tots nosaltres allunyat de la terra—escriví l'«Oda a la Pàtria». Era la primera vegada després de segles, que un català culte, confiava la seva emoció a la llengua vernacle. Mai el sentiment és tan precís, ni l'expressió tan justa, ni la paraula tan concisa, ni l'accent tan fidel, com quan es parla amb la mateixa veu dé l'ànima, que per als catalans és la llengua catalana. Expressat en català el nostre dolor es fa més viu i punyent, el nostre goig més expansiu i el nostre entusiasme més vibrant i arborador. Planys o protestes, devenen més enternidors o més enèrgics; quan parlem de les malvestats patriòtiques amb la veu racial i senyalem els camins de deslliurança de la nostra única pàtria, són per a les orelles catalanes les nostres paraules molt més entenedores, els nostres accents més penetrants, els cors s'abranden, els ulls espurnegen d'emoció; els esperits es galvanitzen al contacte de l'únic, del veritable de l'immortal esperit de Catalunya, d'allò que ens diferencia de races i pobles, de nacions i d'Estats, la gloriosa llengua catalana.

Aquesta influència fou immediatament percebuda per les seleccions d'aquella època. Tanmateix el gest de Carles Aribau, que així s'anomenava el poeta, ningú no podia suposar la enorme transcendència que tindria en l'avenir de Catalunya. Per primera volta, en els temps moderns, la nostra llengua magnífica, trencava les cadenes de l'esclavitud i es rebel·lava contra el jou d'una sobirania forastera. Jo us pregaria, germans de Catalunya, que mentre acordeu preparar una vetllada d'homenatge a l'alt patriota que ara fa un segle arborava la més perennal de les nostres banderes, tots ple-gats ens aixequéssim drets i uns segons de silenci diguessin al món la nostra emoció davant d'aquell fet històric i tot el fervor català amb el qual recordem la memòria de l'insigne autor de l'«Oda a la Pàtria», Bonaventura Carles Aribau.

Heu-nos ací, amics, obert el camí de la nostra alliberació. La bandera de l'Aribau fou recollida, com us deia abans, per les més altes seleccions de Catalunya: els poetes. La renaixença política i nacional de la nostra pàtria, s'inicià amb el renaixement de la llengua i literatura catalana. Foren Marian Aguiló, Rubió i Ors, Victor Balaguer, Ubac, Adolf Blanc, Francesc Matheu, Angel Guimerà, mossèn Cinto Verdager, Collell, Maragall i Alcover, fins arribar als poetes contemporanis, els quals amb una percepció molt més fina i sùbtíl que els polítics, s'adonaren de la importància que per al desvetllament nacional, tenia el conreu de la llengua. Foren

els poetes i els escriptors, no pas els polítics, els capdavanters del nostre redreçament patriòtic. Foren Guimerà i Aldavert, els que fundaren, junt amb Valentí Almirall, la primera premsa nostrada a Catalunya. Els dos primers *La Renaixença*; el darrer, *Lo Catalanisme*. Més tard surgi *La Veu de Catalunya*, també influenciada i àdhuc, potser podríem dir, dirigida per poetes.

Però, el que és curiós, és seguir pas a pas l'evolució, millor dit, el procés d'arborament patriòtic dels nostres poetes. Primer tot eren planys i queixes. Si la memòria vol ajudar-me, tractarem d'il·lustrar amb textos aquest interessantíssim procés. A mesura que una major curiositat pel nostre notabilíssim folklore, anava augmentant l'expansió i difusió del nostre renaixement i que Rubió i Ors amb «Lo gaiter de Llobregat», donava a conèixer les belleses de la llengua i que el gloriós mallorquí s'afanyava a espigolar les contradades de Catalunya per tal de tornar a la vida mots i expressions que els anys indignes havien anat desterrant del nostre lèxic, les joventuts favorescudes amb el més excel·s de tots els arts, i més ardides cada jorn que passava, llençaven de tant en tant, en vers, llurs entusiasmes patriòtics.

Adolf Blanc, deia un dia:

En lo que Sant Jordi empunya
bandera de color blanc
hi ha l'escut de Catalunya
amb quatre barres de sang.
D'eixes barres la història
n'està escrita amb lletres d'or
per saber-les de memòria
i gravar-les en nostre cor.

I així va recollint la llegenda—avui ja deixada de banda—de l'origen de la nostra bandera. Explica com el rei visita en el seu llit de mort al brau comte ferit en una batalla i en demanat-li que volia, car estava disposat a atorgar-li qualsevol mercè, aquest li respongué;

El que em reca i cor em lliga
és veure llis mon escut
sense cap blassó que diga
els honors que he merescut.

i que aleshores el rei va autoritzar-lo perquè passant-se

lluita

la mà per la ferida oberta i sagnant, l'estampés després per la seva bandera, deixant així marcades

les quatre barres de sang

La lectura d'aquests versos en públic feia arborar les gents d'un entusiasme esclatant.

Més tard va llençar-se un dels primers llibres de versos i un pròleg anònim, davant del volum que es titulava *Pàtria*, però que jo avui puc afirmar-vos que n'és l'autor aquest gloriós vell de Catalunya que es diu Francesc Matheu Fornells; era un plany ja una mica més ardit:

Pàtria nostra desditzada
qui et treurà de tants perills,
quan la mare va endolada
és quan creix l'amor dels fills.
Què et darem noble matrona,
què et darem en ton mal fat
per suplir-te la corona
que del front t'han arrencat?
La sang que per tu s'arbora
l'esforç de los catalans
pren-ne, ho, pàtrial com penyora
nostre amor i nostres cants.

Encara que amb la convalsència de la llengua es faci més difícil d'apreciar-ne la veritable expressió, hom pressent ja la fortitud amb què s'opera el desvetllament i per això no ens ha de sorprendre quan pocs anys més tard la ploma roent de passió i inspirada pel geni d'Àngel Guimerà escribia els bellíssims endecasíl·labs del «Mestre Olaguer», en els quals s'abandona en to planyívol per a prendre l'accent serè i enèrgic dels que reclamen drets legítims:

Formen l'Espanya, m'enteneu dos pobles.
Hi ha qui diu que són germans, si prou
S'assemblen com l'aigua al foc i la nit al dia.

Volen governar tots dos i com que no hi caben pas,
d'aquí ve que un o l'altre té d'apretar el coll fins que li ajupin:

Valencians, mallorquins i aragonesos
units als catalans fan un sol poble;
ells tres ja han fet a tots i sols nosaltres
amb l'orgull castellà no ens volem tòrcer.
El dia que caiguem, voleu saber-ho?
veieu les quatre rodes dintre els cercles de ferro
hi ha València, Mallorca i Aragó,

voltat de brases està a punt el grilló de Catalunya,
no deixeu-lo passar i és fet el carro
que tragini pel món de segle en segle
un mort que fa vergonya: nostra raça,
vençuda per covarda i per indigna...

Poc a poc havem passat a la protesta i ben aviat a la de caire agressiu. L'arriscat Víctor Balaguer, tot i haver estat ministre d'Espanya, escrivia:

¡Ai, castella castellana
si la terra catalana
no t'hagués conegut mail

El poble, cada dia anava sentint més la indignitat amb què suportava un jou en tots conceptes injustificat. Per altra banda, els polítics havien començat a aixecar les orelles i tractaven de canalitzar cap a un partit catalanista, tot aquest entusiasme nacional. En els Jocs Florals de Barcelona, un dels sòcols més fermes del nostre Renaixement, era premiat amb l'Englantina, l'Àngel Guimerà, amb la valenta, quasi ferotge, poesia «L'any mil» i en l'any de l'Exposició en 1888, els poetes ja havien assolit el cim de l'entusiasme popular, parlant amb tota claredat sobre l'abast de llurs aspiracions nacionals. Així s'explica que aquell any en la sessió solemnia dels Jocs Florals presidits pel president del Consell de Ministres d'Espanya i essent elegida reina de la festa, la reina Maria Cristina, aleshores regent, el Canonge Collell després de rebre de les mans reials el premi que guanyava, llegís:

Les ones de la mar blava
i el Pirineu blanc de neu
ens han conservat la saba
d'un poble lliure per Déu.
I si ofegar la volguessin,
és tan l'ardor que la mou
que si pàtria no tinguéssim
la creariem de nou.
No captem el dret de viure
dret que no es compra ni es ven;
poble que mereix ser lliure
si no li donen, s'ho pren.

Aquí teniu el veritable programa polític dels catalans lleials i sincers. Els poetes l'havien anat modulant, i darrera d'ells i per tal de recollir l'entusiasme català, els polítics traduïen l'expressió poètica en teories i doctrines que més tard havien d'ésser principis bàsics dels partits...

Oportunitat...!

Comerç de Comestibles i Begudes
de segur rendiment i situat en lloc
molt apropiat, urgeix traspasar
per enfermetat del seu propietari.

Al comptat, a plaços i a prova.

Raó: AGÈNCIA CASTELLS

Clivillers, 29 pral. - Telèfon, 87

Joan Bardera

Sastre

Successor de Xavier Piera

Sant Esteve, 9. - Olot

Selecte assortit en novetats.

Confecció immillorable.

Per a major comoditat del públic, realitzem tota mena d'encàrrecs a preus i terminis combinats.

Efervescència política i agitació social

Hi ha ara, oficialment presentats, diversos anuncis de vaga; i entre ells n'hi ha dos que, si arriben a compliment, impliquen la suspensió d'uns serveis públics de tan excepcional importància, tan imprescindibles, com els d'aigua, gas i electricitat (llum i força) i el de transports urbans (tramsvies, autobusos i metro). La circumstància de trobar-nos en ple període electoral dóna indubtablement a aquestes amenaces de conflicte tot l'aire d'una coacció. Els qui plantegen el primer, són afiliats a l'agrupació anarco sindicalista, la qual realitza actualment una intensa campanya en pro de l'obstrucció electoral. Quant a l'altre, el del transports, no més cal fixar-se que és previst precisament per a la mateixa data—el dia 19 d'aquest mes—en què han de tenir lloc les eleccions legislatives. No tenim ara el menor intent d'entrar en el fons d'aquests conflictes. Això pertoca, en primer terme, als organismes locals apropiats; i immediatament també, donat el caràcter dels serveis afectats, a aquells que tenen, com a primordial missió, vetllar pel manteniment de la normalitat de la vida ciutadana. Però això no vol dir que no hàgim de reconèixer des d'ara que la coincidència del plantejament d'aquests conflictes amb el present període electoral ha de donar lloc a certa mena de sospites.

Que els recels de l'opinió pública davant l'amenaça de tan greus perturbacions són ara plenament justificats, ho prova el fet que els qui promouen i atien a la sobtada suspensió dels al·ludits serveis són elements declaradament revolucionaris, als quals, en realitat, no interessa ni ha interessat mai, sinó tot al contrari, que els obrers puguin assolir llurs l·legítimes reivindicacions, puix que això impossibilitaria que aquests fossin utilitzats, com ho són ben sovint, per a finalitats tèrboles de política subversiva. La motivació real dels anunciats conflictes res no ens indueix a creure que sigui de caràcter purament obrerista, i tot inclina a pensar, per contra, que en el fons, no hi ha sinó uns inconfessables designis polítics. És indubtable que les amenaces i les coaccions i les perturbacions socials d'aquesta mena constitueixen, per a molta gent, l'argument de major convicció a favor d'una situació de força, d'un règim de ferrenya dictadura. És clar que, de règims d'aquests, n'hi ha de diversos colors, per bé que nosaltres considerem tan inoportunes els de l'una mena com de l'altra. Ara, però, cal dir que si aquesta situació d'inquietud i de neguit continua indefinidament, sense que les autoritats previnguin a posar-hi fi, no serà estrany que la gent comenci a esverar-se i tracti d'escapir a qui pot aprofitar, en realitat, un semblant estat de coses.

(De «El Matí»)

Davant la passió desbordada d'aquests dies de febra electoral, ens plau reproduir aquestes assenyades paraules d'una personalitat política, el sentit de les quals tant de bó veïssim incorporat a tots els partits.

«Jo no faré el que s'acostuma a fer en vigílies d'eleccions, per homes i partits quan es presenten ocasions semblants. No us afalagaré, no us prometeré *cap lluna*, no malparlaré de ningú, no empraré frases groixudes, no intentaré emborratjar el vostre esperit, no intentaré desvetllar en la vostra ànima odís ni rancúnies, ni la decepció, ni l'amargor. Sempre que hom té raó, en discussions i converses, manté la serenitat, i fins el tó de veu. Però quan la raó manca, hom aixeca el tó de veu i la paraula grollera, ofensiva, ve a flor de llavi. Sempre que

La lluita electo

sentiu homes que malparlen dels altres, que empen la injúria en llurs campanyes, que més que defensar ideals escampen calúmnies i males passions, tingueu la seguretat que aquells homes fan totes aquestes coses perquè no tenen raó, perquè saben que no tenen raó.»

Les candidatures que es presenten per aquesta circumscripció

Esquerra Republicana de Catalunya

Miquel Santaló
Josep Sagrera
Josep Mascort
Melció Marial
M. Serra i Moret

Lliga Catalana

Joan Estelrich i Artigas
Carles Badia i Malagrida
Ramon de Dalmases i Villavechia
Pelai Negre i Pastells
Narcís de Carreras i Guiteras

Dreta Agraria

Maria Rosa Urraca de Pastor
R. Martínez de Velazco
Pere Llosas i Badia
Joan Serdà
Juli Fournier Cuadros

Front Únic Obrer

Jaume Miravittles
Miquel Gayolà
Llibert Estartús
Llorenç Sala
Josep Carreras

Altres Candidatures

Coalició d'Esquerres catalanes

Veus-ací la candidatura, que es presenta per la circumscripció de Barcelona-ciutat:

Lluís Nicolau d'Olwer; Faustí Ballvé i Pellisé; Ramon Casanellas i Ibarz; Francesc Costella i Alegret; Pere Domingo i Sanjuan; Martí Esteve i Guau; David Ferrer i Vallés; Santiago Gubern i Fàbregues; Amadeu Hurtado i Miró; Josep Quero i Molares; Josep M. de Sagarra Castellarnau; Baldomer Tona i Xiberta; Joaquim Ventalló i Vergés; Antoni Vilalta i Vidal; Antoni Xirau i Palau.

La candidatura d'Unió Democràtica

Unió Democràtica de Catalunya presenta per Barcelona-ciutat, en candidatura, als senyors Manuel Carrasco i Formiguera, N'Emília Codorniu de Gendrau, Lluís Vila i d'Abadal i Joan Bta. Roca i Caball.

La candidatura de l'Esquerra per Barcelona:

Francesc Macià i Llussà; Lluís Companys i Jover; Josep Sunyol i Garriga; Josep Mestre i Puig; Marian Rubió i Tu-

ral d'aquests dies

durí; Francesc Viladomat Morales; Rafael Folch i Capdevila; Abel Velilla Sarazola; Josep Riera i Punti; Hilari Salvador; Josep Queralt i Clapés; Antoni Ventós i Casadevall; Narcís Guerra i Buscarous i Aurora Bertrana.

La candidatura de Front Únic Obrer per Barcelona

Joaquim Maurin; Ricard Neira; Maria Recasens; Raimond Morales; Jaume Miravittles; Joaquim Escofet; Jordi Arquer; Lluís Prieto; Víctor Colomer; Pere Muñoz; Tomàs Tusó; Francese Duran; Josep Coll; Raimond Farré; Pere Bonet.

Com fan la propaganda els diversos partits

"Acció Catalana Republicana"

«Jo voldria que el poble veiés ben clara la situació. Penseu que correm un perill molt més greu del que la gent suposa. Si els quaranta diputats catalans són de la dreta, la cosa és perduda. I si són de l'Esquerra passarà el mateix, perquè no tenen cap solvència. Nosaltres els hem vist al Parlament i representaven menys de zero, ja que feien riure. Sabeu què vol dir que un diputat faci riure?

De tots els gustos que actualment hi ha a la palestra, el nostre és l'únic solvent i l'únic que pot donar a Catalunya allò que demana.

Quan sento a dir que són ells (els de l'Esquerra) els que han fet el catalanisme del poble, recordo aquell tipus del qual Quevedo ens parla, el qual, quan veia una dona bonica al carrer, es posava a caminar davant d'ella, i així podia dir a tothom que la dona el seguia. (Rialles).

(Del parlament del senyor Hurtado a l'Ateneu Nacionalista «Llibertat» del Poble Sec)

"Lliga Catalana"

Si les dretes no tenen més programa que el de defensa d'interessos i d'un «statu quo», quan els sigui favorable, estaran condemnades a l'eixorquia i seran vençudes per les esquerres, perquè un partit no aixeca masses si no branda l'antorxa flamejant d'un ideal.

No vindrà cap perill per a l'Estatut, si la política de la Generalitat no aixeca contra les institucions autonòmiques de Catalunya, a grans masses de l'opinió catalana.

Un gran partit d'Esquerra a Catalunya, és indispensable per a l'equilibri de la política catalana, però convé un partit d'Esquerra que sigui essencialment creador, no un partit d'Esquerra que sigui essencialment destructor, amb força destructora enorme, com ho és el partit d'Esquerra Catalana.

(Del parlament del senyor Cambó, al Palau de la Música Catalana).

"Esquerra Republicana de Catalunya"

Dones: La Religió no porta pa a taula. En porten en canvi la defensa dels drets de l'obrer que solament són sostinguts pels partits d'esquerra.

(D'«Acció Ciutadana», d'avui.)

«Cap obrer conscient deixarà de votar per la democràcia republicana. Fer-ho, equivaldria a donar els vots al feixisme, al pistolerisme dels Sindicats grocs; a la guerra i a l'explo-tació.»

Obrer, tu votaràs per la democràcia d'esquerra. La República t'ha donat unes lleis de treball, gràcies a les quals gaudeixes de vacances retribuïdes, d'uns contractes justos i severs, d'una legislació agrària lògica, d'una assegurança per a la maternitat de la teva muller».

(De «La Humanitat», d'ahir.)

BARTOMEU CASADEMONT

ELECTRICISTA

Successor de Vidua Moret

VENDA I REPARACIÓ DE MOTORS I RADIS DE TOTA POTENCIA

MATERIAL ELÉCTRIC

REBAIXA D'UN 50 % EN TOTS ELS ARTICLES

OLIVILLERS 15

O L O T

Vida de la Ciutat

MUNICIPALS

Sessió de l'Ajuntament

Sota la presidència del batlle senyor Aubert i assistint-hi els regidors senyors Boix, Blanc, Vinyeta i Garganta, dijous passat l'Ajuntament celebrà sessió ordinària de segona convocatòria.

Fou llegida i aprovada l'acta de la sessió anterior.

En segona votació per a l'elecció de Regidor Síndic, per no haver tingut majoria de vots a la sessió passada, fou elegit el senyor Vinyeta en caràcter interí, per 3 vots a favor i 2 en blanc.

Passà a la Comissió d'Hisenda una comunicació de la Comissió organitzadora del Concurs de Pessebres d'enguany, demanant la col·laboració d'aquest Ajuntament.

Una comunicació de «La Caritat» demanant a l'Ajuntament la cessió de locals de l'edifici de l'Hospici, passà a la Comissió Central.

Passà a la Comissió d'Hisenda una comunicació de la Comissió arbitral per a la solució dels conflictes derivats dels contractes de conreu.

S'aprovà una comunicació de l'Alcaldia donant compte de la constitució de la nova Junta que haurà de confeccionar enguany el Padró-repartiment de quotes de la Zona lliure.

Es aprovat l'extracte dels acords municipals del mes d'Octubre darrer, per a la seva publicació al Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya.

Proposició de la Comissió de Governació de que es celebri tercera subhasta, per haver estat deserta la segona, per a contractació de l'arrendament de la pastura de les herbes del Triay, al tipus de 150 pessetes. Es aprovada.

Així mateix s'aprovà acordant la seva exposició al públic per a reclamacions, el Padró de contribuents per indústries dardaires.

Aprovació i exposició al públic per a reclamacions del Padró de contribuents per utilització de tribunes, veles i cortines a la via pública, que puja 368'50 pessetes.

Comunicació de la Federació de Municipis Catalans invitant a concórrer a una reunió de la Federació que tindrà lloc el proper

divendres, dia 10, a dos quarts d'onze del matí, per a estudiar i proposar nous mitjans d'arbitrar recursos als Municipis importants per una llei provisional que pugui regir fins que s'aprovi la nova llei d'Hisendes locals. S'acordà enviar-hi un telegrama d'adhesió.

Es llegit un dictamen de la Comissió Central proposant resolució a la instància de la Unió Comercial, en petició de col·laboració a l'obra de construir una piscina, qual dictamen és aprovat.

Informes del Secretari i Interventor municipals i de la Comissió d'Hisenda, sobre la legalitat de la transferència projectada per al pagament de les obres de pavimentació i agençament dels locals del Col·legi de segona Ensenyança, impugnada pels senyors Capdevila, Aulina i Pérez. A precís del senyor Blanc resta 8 dies sobre la taula.

Quedà pendent d'aprovació degut al poc nombre de regidors assistents a la sessió l'aprovació definitiva del projecte de Suplement de crèdit per transferència en les consignacions del Pressupost municipal.

I sense altres assumptes a tractar s'aixecà la sessió.

Per a excursions col·lectives encarregueu la vostra minestra al

Hotel Europa

Subhastes

El dia 28 del mes que som, a les dotze del migdia, tindrà lloc a la Casa Comunal d'aquest Ajuntament, la subhasta per a la talla i venda de 88 pollangres, 14 carolines, 1 saula i 1 vern dels paratges de Font Pudosa, al tipus de 2.139'79 ptes.

● El dia 17 del mes que som, a les dotze del matí, tindrà lloc a la Casa Comunal d'aquest Ajuntament, la subhasta per a la contractació per deu anys de l'arrendament i explotació del Teatre Principal d'aquesta ciutat, al tipus de 7.500 pessetes.

● El dia 28 del mes que som, a les dotze del migdia, tindrà lloc a la Casa Comunal d'aquest Ajuntament, la subhasta per a contractar la construcció de 100 trampellons per a aigua potable, al preu de 950 pessetes.

Els conflictes derivats dels contractes de conreu

Havem rebut el document que transcrivim a continuació:

Es fa públic, per a coneixement de tothom, haver-se constituït la Comissió Mixta Arbitral per a la resolució dels conflictes derivats dels contractes de conreu al Districte del Partit Judicial d'Olot.

A tal efecte, s'entendrà per conflicte tota situació anormal que s'hagi produït des del 14 d'Abril del 1931 al 21 d'Abril del 1933, en les relacions derivades dels contractes de conreu a conseqüència d'algun dels fets següents:

a) No haver lliurat el conreador al propietari la totalitat dels fruits o de la renda que venia donant, segons contracte o costum.

b) Haver, el conreador o el propietari, ocasionat danys a les finques des del 14 d'Abril del 1931.

Als efectes de la determinació qualificativa del conflicte de què tracta l'apartat a) expressat, s'entendrà que existeix conflicte si en el repartiment de la darrera collita de l'any agrícola anterior va haver-hi retenció total o parcial de fruits per part del conreador.

Als mateixos efectes, s'entendrà que no hi ha conflicte per desestiment del conreador, si la retenció fos solament de fruits corresponents a collites anteriors del mateix any agrícola en el cas que en les collites posteriors el conreador hagués lliurat al propietari la totalitat de fruits que, segons contracte o costum, li corresponien. No obstant, si el conreador provava d'una manera adequada que la seva intenció, quant al lliurament de la part de les collites referides, era amb expressió de disconformitat al lliurament de la quota part limitada als fruit de l'espècie retinguda, s'entendrà que hi ha conflicte respecte a aquesta part, sense, però, que es pugui fer extensiva als fruits de les altres collites.

El parcer, arrendatari, rabasser, etc., que hagin estat desposseïts de les terres per ells contractades des del 14 d'Abril del 1931 al 21 d'Abril del 1933, podrà demanar a aquesta Comissió arbitral de Districte que se li retorni la terra amb les mateixes condicions del contracte anterior. La resolució de la Comissió arbitral serà executiva tant si acorda el refús de la petició com el reintegrament a la terra contractada.

Serà també competència d'aquesta Comissió arbitral:

a) Dictar normes de pagament en els casos de manca de lliurament de preu o de fruits.

b) Fixar els terminis de pagament dintre dels límits establerts a l'apartat segon de l'article sisè de la llei del 26 de juny 1933.

c) Resoldre totes les reclamacions de danys i perjudicis presentades davant dels Tribunals després del 14 d'abril del 1931 i que hagin estat reproduïdes davant d'ella.

d) Resoldre les peticions fetes en mèrit de l'exercici d'accions resolutòries o de desnonament en què hagi recaigut resolució judicial i que hagi estat reproduïda l'esmentada petició davant d'ella.

e) Decidir si hi ha manca de pagament en els casos de retenció de renda o fruits.

f) Retornar—o desestimar la petició, en el seu cas—la terra al conreador que hagi estat desposseït d'ella des del 14 d'abril del 1931 fins al 21 d'abril del 1933.

g) Resoldre les incidències que resultin de l'aplicació o interpretació de la llei del 26 de juny del 1933.

Per a comparèixer com a parts davant d'aquesta Comissió Arbitral, caldrà tenir capacitat per a contractar. Pels menors, incapacitats o absents, actuaran llurs representants legals amb les autoritzacions que siguin necessàries.

En cas que no tinguessin organitzada representació, el President de la Comissió Arbitral els designarà un defensor judicial.

Els interessats podran actuar personalment o per mandatari, designat especialment en escriptura pública o en document privat, amb signatura legitimada notarialment.

L'assistència de les parts a l'acte serà personal, llevat del cas justificat en què designi, en la forma abans dita, un mandatari amb expressa facultat de transigir.

Tota reclamació davant la Comissió Arbitral s'iniciarà per una sol·licitud extesa amb paper comú, en la que s'expressarà els noms i circumstàncies personals del propietari o conreador, la descripció de les terres respectives, les circumstàncies del corresponent contracte de conreu i les pretensions dels reclamants.

Aquest escrit estarà redactat en forma breu i clara i sense al·legacions de dret, sense perjudici d'exposar amb breu comentari els textos legals i jurisprudencials aplicables, reservant-se aquelles al·legacions per al moment oportú del judici arbitral.

S'acompanyarà una còpia simple del dit escrit i els documents en què el reclamant fonamenti les seves manifestacions i pretensions si s'escau i els altres que contri-

Lluita

bueixin a l'esclarament dels fets, i també, d'ésser possible, el contracte de conreu.

El President advertirà al reclamant de les faltes i defectes de la reclamació i li indicarà la manera d'esmenar-les.

Totes les actuacions en els judicis arbitral, i llurs apel·lacions, seran gratuïtes i esteses en paper comú.

Els escrits i documents presentats per les parts, seran admesos encara que siguin redactats en paper comú.

Els que hagin de presentar alguna demanda o escrit a aquesta Comissió, poden fer-ho amb arreglo a les indicacions abans expressades, dirigint-se al senyor Pere Fajula, veí de Tortellà, President d'aquesta Comissió Arbitral, o bé al senyor Carmel Sanz i Sainz, Secretari de l'Ajuntament d'Olot i Secretari d'aquesta Comissió, segons que pel lloc de domicili al demandant li sigui més còmode de fer-ho en un o altre lloc dels esmentats.

Ço que es fa públic per a general coneixement.

Olot, 31 d'octubre del 1933.

Per acord de la Comissió Arbitral, El Secretari, C. Sanz.

MARIAN PLANELLA

Dóna a conèixer al públic que ha obert un taller de SASTRERIA al carrer de Salvador Seguí, 8 (davant el Centre Obrer)

TRAJOS I ABRICS:
Tall i Confecció, des de 40 pessetes

ELS ESPORTS

Escacs

La «Secció d'Escacs del Casal Català» ha fixat els Dimarts, Dimercres i Divendres de cada setmana per a les sessions d'entrenament entre els seus socis, els que sempre trobaran, en els dies anteriorment assenyalats, contrincant per a jugar partides.

Estan en projecte nous festivals, quins detalls avençarem promptament.

Futbol

Demà, al camp de l'Estació, s'hi jugarà un partit de Campionat entre el nostre titular i el Bescanó.

PERFUMERIA VINYETA

POLÍTIQUES

Miting de la «Unió Democràtica de Catalunya»

Diuenge passat la delegació de la «Unió Democràtica de Ca-

talunya» celebrà un acte de propaganda en el «Teatre Principal». Hi prengueren part els senyors Punset, Bosch, Jover i Nonell i Carrasco i Forniguera, els quals exposaren al públic els punts bàsics del partit. El senyor Carrasco i Forniguera justificà la seva actitud en el Parlament espanyol, en front de la qüestió religiosa i l'Estatut de Catalunya.

El públic força escàs i bastant indiferent.

Bodes, Naixements Banquets Hotel Europa

Propaganda electoral

Avui aquest vespre la «Lliga Catalana» té anunciat un míting al «Teatre Principal».

● Per a dimarts té anunciat el míting a la nostra ciutat, l'Esquerre Republicana de Catalunya.

● Per a dissabte vinent celebrerà un míting el Front Únic Obrer, (aliança socialista-comunista), al «Teatre Principal».

Mercè Corminola

Sant Ignaci, 3 - Olot
(Travessia Plaça de la República)

Gran assortit
en pells i guants

ESPECTACLES

Cinema Ideal Park

«Redimida» i «El Hombre León».

Teatre Principal

«Una aventura de Sherlock Holmes» i «S. A. se diverte».

Orfeo Popular Olotí

«El Hombre del Hispano» i «Los chicos de la moto».

Un immillorable servei Hotel Europa

V A R I E S

La Federació de Cooperatives

S'ha constituït la nova Junta Directiva de la Federació de Cooperatives de les comarques gironines, essent formada pels següents senyors: President, Dimes Bussot, de «L'Esperança Gironina»; Vice-president, Josep Miquel, de «La Unió», d'Anglès; Secretari, Joan Carreres, de «La Reformadora», de Palafrugell; Secretari assessor, Josep Ribes, de «L'Econòmica Palafrugellenca»; Vocals: Pere Bosc, de

«L'Econòmica», de Salt, i Joan Pujol, de «La Constància», també de Salt.

Ja fa les seves compres en el Palau de les Mitges? Extens assortit Preus reduïts

Caixa d'Estalvis de la Generalitat de Catalunya

El Consell d'Administració de la Caixa d'Estalvi de la Generalitat de Catalunya, seguint la tradició establerta pel Congrés Internacional de l'Estalvi, celebrat a Milà l'any 1925, i consegüent amb l'establert en els Estatuts que són base de la seva institució, celebra enguany la festa del Dia de l'Estalvi, i destina una quantitat per a intensificar i estimular la virtut de l'estalvi entre els seus imponents, procurant que els premis recaiguin entre els que siguin més creditors i tinguin un objecte social més definit.

Fidel a aquests propòsits, el Consell d'Administració de la Sucursal de Girona, ha acordat el repartiment de vint-i-sis premis, amb un total de tres mil pessetes, i amb subjecció a les normes i condicions que s'estableixen.

L'economia aparellada amb l'abundor

Hotel Europa

El català en els Tribunals de Justícia

El Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya ha publicat el text del decret que regula l'ús de l'idioma català en els Tribunals de Justícia. En ell s'estableix, entre altres disposicions, que els ciutadans tenen dret d'elegir la llengua oficial que prefereixin, catalana o espanyola, en llurs relacions amb els Tribunals de Justícia.

Dispensari de Lluita Antituberculosa

Els pares de família convé siguin coneixedors que a les comarques gironines un tant per cent molt crescut de nens nascuts de pares tuberculosos o criats en un ambient on hi hagi un tuberculos moren de tuberculosi; així mateix, però, en menys proporció els nascuts de pares sans i criats en medis sans.

Aquesta malaltia és tan extesa i a la vegada tan contagiosa, que tot i les precaucions i vigilància possible, es fa difícil substreu-

re-se'n. La meningitis i la bronconeumònia manifestacions terribles de la tuberculosi en la primera infància, són les malalties que més correntment vénen a trastornar la felicitat de les famílies.

Cal tenir molt present que actualment a les comarques gironines hi ha uns 5.000 malalts tuberculosos.

Per evitar-ho, el Dispensari de Lluita Antituberculosa i Acció Social a Girona, té muntat un servei de vacunació preventiva antituberculosa, que posa a disposició de totes les classes socials de Girona i les seves comarques.

Aquesta vacunació és la de Calmet i Guerin, calguent fer-se immediatament al neixement de l'infant; el més tard dintre els deu primers dies i s'administra per la boca sense necessitat d'injeccions ni escarificacions.

Avisant en aquest Dispensari Antituberculós, el mateix dia o al següent de nèixer, indicant domicili i nom dels pares, serà suficient per a què oportunament sigui remesa la vacuna amb instruccions.

Voleu menjar bé? Recordau-vos del

Hotel Europa

Ultima hora

Se'ns diu que probablement sofrirà modificació la candidatura del Front Únic Obrer, que publiquem en aquest número.

● Per conducte que sembla autoritzat se'ns assabenta que s'està confeccionant una candidatura que lluitarà per majories en la circumscripció de Girona, integrada per elements d'«Acció Catalana», grup «L'Opinió», radicals socialistes i un republicà independent.

Aliança d'Extremes Esquerres

Ha quedat constituïda l'Aliança d'Extremes Esquerres per a les properes eleccions de diputats a Corts per a la circumscripció de Barcelona-capital.

Integren aquesta aliança el Partit d'Extrema Esquerra Federal, Partit d'Extrema Esquerra Republicana i la Confederació Democràtica Federal de Catalunya.

BARTOMEU CASADEMONT ELECTRICISTA

Clivillers, 15 Olot

Impremta AUBERT. - Olot

El Museu de Girona

La cívica ciutat de Girona, a més dels nombrosos i variats tresors d'arqueologia i d'iconografia que mostra amb orgull als viatgers que s'hi aturen, posseeix un ric museu molt interessant i que val la pena de visitar. Aquest museu de la històrica i secular població catalana està situat en un lloc recollit i rubert de melangies, d'un exquisit regust medieval. És en l'interior de l'església romànica de Sant Pere de Galligans—edificada l'any 1131—on gaudeixen els esperits selectes contemplant i admirant les belles coses que s'hi guarden.

En entrar hom en els claustres magnífics del temple, ço que troba en les parets i en les arcades que s'hi aguanten les esveltes columnes que s'exornen amb tants capitells corintis, és quelcom que us fa pensar i recordar les gestes heròiques d'un passat indecís i floreixent, a l'ensem que les civilitzacions exhaurides, d'aquelles centúries llunyanes, reviu, talment una somnolència, amb la llur magnitud vital que els historiadors ens han estructurat a través de la lletra i grafologia estampada en els documents i en les cròniques que es lliuraren sortoses de la destrucció. Aquests atuellers prehistòrics; aquests sarcòfags i làpides memoratives del segle II, aparegudes en les excavacions realitzades en la ciutat grega d'Empúries, les ruïnes de la qual s'aixequen vora la mar brava de L'Escala; aquestes sepultures hebraïques de Montjuïc i de Palau Sacosta; aquests arcs i portals o jivals i tímpanes Renaixement i tots aquests baixos relleus de marbre blanc; aquestes mesures antigues, gàrgoles, mènules, mosaics, frisos triglifs, creus de pedra i marbre policromats; totes aquestes coses i cosetes que a molta gent res no l'importa i totes aquestes inscripcions llatines i hebraïques que s'albiren enigmàtiques i en geroglífic i que hi ha en els baixos de l'església del Galligans, tenen, amics, un sabor de menja que tot esperit inquiet paladeja suculent. Es davant d'aquestes coses mutilades pel temps i per la Natura, que sempre es renova, que cal saber guaitar i preuar la resistència d'aquests claustres que es mantenen enters; amb tot i l'haver estat construïts en els primicis del segle XII. Que en són d'alliçonadores aquestes arcades romàniques, sumptuoses i modestes alhora, amb aquestes columnes i capitells corpulents, les quals es redrecen majestuosos i superbes, com si coquetegessin retadores davant d'aquestes antigalles que no poden inhibir-se de llur resguard i que es soplugen vençudes i allumides dintre aquests pòrtics envellits pels segles i rejuenits per l'estètica arquitectònica que els formoseja i els fortifica! Que en són de corpulents i d'hospitalaris aquests claustres que guarden i emparen de

tot atropell aliè, aquestes troballes antigues! Com parlen i com viuen sense rovellament i misticismes de restauració i amb quin equilibri estètic i amb quina fortalesa, que està molt lluny de trontollar, no ens corprenen i no ens atrauen?

Si doneu la volta completa per aquesta galeria de baix, arreu topareu amb una espessor de coses vivificades i d'un passat esplendent; arreu veureu documents prehistòrics que no menteixen i us conviden a una franca intimitat. Tal és el llenguatge d'aquestes pedres polides per l'home i esquerades i patinades pels segles remots i que sojornen sota els bells claustres de Sant Pere de Galligans de la immortal ciutat de Girona.

Dalt, però, i en una altra galeria il·luminada per la llum zenital, hi ha una nodrida col·lecció de pintura i escultura antiga i moderna, pertanyent a les escoles italiana, flamenca, bolonyesa, milanesa, castellana, valenciana i catalana—sobressortint la ramificació comarcal de l'Escola Olotina, ben representada pels seus mestres i precursors, els germans Vayreda i el pare i fill Berga.—Hi ha quadres de Carducci, Caxés, Cerezo, Crespi, Garcia Hidalgo Gilaste, Giordano, Herrera, Escola de Rubens i de Tintoretto i del Tizià; dels moderns recordem Aguilar, Amado, Armet, Berga i Boix, Berga i Boada, Prudenci Bertrana, Cortés, Duran i Riera, Ferrant, Ferrer, Garcia Martínez, Gelabert, Graner, Martí Alzina, Mercader, Mir Mas de Xexàs, Rossinyol, Urgell, Urgellés i Joaquim i Marian Vayreda. Els escultors Blay, Clarà, Claret i Devesa, tots ells iniciats a l'Escola de Belles Arts d'Olot i que fundà l'any 1783 l'il·lustre bisbe gironí Lorenzana, tenen en aquesta sala una sèrie d'obres de valor.

També s'hi guarden, en unes vitrines, ceràmiques, vasos, lacrimatoris, terres cuites, joiells, vidres, marfils, tanagres i urnes de plom trobades a Empúries. No hi manquen tampoc monedes, bronzes, metalls esmaltats i estatuetes i altres molts objectes que ara no recordem, però que donen un bon conjunt al museu.

I, tal vegada per a què hi pogüeu tancar els visitants les vostres il·lusions marcides, també hi trobareu una afligranada arqueta d'Adolf Fargnoli, l'hiperestèsic artífex d'il·lusions sempiternes i el cavaller enamorat de la ciutat que heròicament defensà Alvarez de Castro.

Aquest Museu de Girona, no en dubteu pas, és un dels millors que existeixen a la terra catalana.

Sigui enhorabona als seus directors i conservadors.

J. M. MIR MAS DE XEXÀS

(Del «Suplement Literari» de l'«Autonomista» de Girona).